

• • •
T E A T R E
MONUMENTAL
~

Divendres, 4 de febrer de 1994
A les 10 de la nit

ESPECTRES

d'HENRIK IBSEN

Companyia:
Julieta Serrano

Patronat Municipal de Cultura

MATARO

ESPECTRES, UN RETORN

Les culpes dels pares, les paguen els fills

Amb aquesta sentència acaba l'intent de viure del jove Oswald. Ell ha volgut viure plenament a París, lluny de la seva brumosa Noruega natal. Ha intentat ser un artista més en l'ambient alegre, lleuger i irresponsable de la bohèmia parisenca de finals del segle XIX.

Com un oracle, la ciència ha parlat per boca del metge que l'ha visitat en caure malalt. Els símptomes de la malaltia nefanda i vergonyosa són evidents. Els terminis de la progressió i del desenllaç final ja estan fixats.

El vol d'Oswald cap a la vida, ha estat estroncat tot just en començar a enlairar-se.

Ara torna, eixalat, a casa seva, al seu país auster i purità, a prop de la seva mare andolada, on hi trobarà també el pastor Manders, conseller espiritual de la família, que predica el món com una vall de llàgrimes que cal travessar amb renúncies i sacrificis.

Oswald sap que no pot dubtar de l'honorabilitat del seu pare difunt, el camarlenc Alving. Tot just en arribar a la casa parterna, situada en un poblet de la costa noruega ha d'assistir a la inauguració solemne d'un asil consagrat a la memòria d'aquest home honest, que ell quasi bé no va arribar a conèixer. Oswald es pregunta: Per què? Per què la seva mare l'ha allunyat de casa gairebé des de la seva infantesa?

Ara Oswald ho sabrà, tindrà la resposta, ara que ha de tornar, ara que està malalt i condemnat, que ha d'esperar la seva fi, ara que es creu indigne i culpable.

Els espectres de les creences que junt amb la sang nebem en néixer, l'esperen.

Oswald, com Edip, com Orestes, com Hamlet, torna a casa seva, per retrobar el seu origen, la seva veritat, el seu destí.

FRANCESC NEL·LO

Fa poc més d'un segle **Espectres** commogué el món sencer per la valentia i sinceritat amb què posava damunt la taula la veritat que determinades creences i un cert estil de vida de la societat aleshores imperant havien mantingut oculta. L'obra rebé nombrosos atacs i fou prohibida i condemnada tot just aparèixer.

Avui no estem més que començant a comprendre quelcom d'aquest conflicte que es planteja entre l'educació que hem rebut, el sentit del deure que ens han inculcat, i els nostres legítims desitjos de plaer, felicitat i llibertat que són l'eix central d'Espectres. Anys i anys d'educació repressora han produït generacions de malalts obstinats en la lluita per fugir d'aquesta trampa, per voler sortir d'aquesta ratiera en què han convertit les nostres vides.

Ibsen ens condueix per aquest modern viatge interior amb la claredat i sinceritat que li són característiques, pròpies de qui és un gran autor i pare de tot el teatre modern. Els seus personatges, rics en matissos i plens d'intencions, viuen i es desimbolten en un món de tragèdia i humor negre que sols un home que ho hagi patit en pròpia carn pot ser capaç d'expressar-ho de forma tan artística.

JOHN STRASBERG

Bibliografia cronològica

Ibsen, Henrik Johan (Skien, Telemark 1828 - Cristiania 1906)

- 1850 Catilina
- 1853 Sancthansnatten (*La nit de sant Joan*)
- 1857 Olaf Liljekrans
- 1858 Haermaende pa Helgelande (*Els guerrers a Helgoland*)
- 1862 Kjaerlighetens komedie (*Comèdia d'amor*)
- 1863 Kongsemnerne (*Pretendents*)
- 1866 Brand
- 1867 Peer Gynt
- 1873 Kejser og Galilaer (*L'Emperador i Galilei*)
- 1877 Samfundets stötter (*Els suports de la societat*)
- 1879 Et dukkehjem (*Una casa de nines*)
- 1881 Gengangere (*Espectres*)
- 1882 En folkefiende (*Un enemic del poble*)
- 1884 Vildanden (*L'ànec feréstec*)
- 1886 Rosmersholm
- 1888 Fruen fra Havet (*La dama del mar*)
- 1890 Hedda Gabler
- 1894 Lille Eyolf (*El petit Eyolf*)
- 1896 John Gabriel Borkmann
- 1899 Nar vi döde vagner (*Quan nosaltres, els morts, ens desvetllem*)

A Catalunya, "L'Avenç" publicà les traduccions d'*Espectres* per Pompeu Fabra i J. Casas-Carbó (1894) i Joan Gabriel Borkman per J. Roca i Cupull (1904). Altres traduccions foren *Quan ens despertarem d'entre els morts* (1901), *L'enemic del poble* (1917) i *Nora —La casa de nines—* (1912) per J. M. Jordà. *Peer Gynt* (1936) en adaptació de Ventura Gasol i J. Puig i Ferrer (editorial Barcino).

Traduccions recents publicades en català:

La Dama del Mar. Traducció Rodolf Sirera (1982, Edicions 62).

Ibsen, Henrik; Strindberg, August —les millors obres—.

Traducció Jem Cabanes Orriols (1985, Edicions 62).

Hedda Gabler. Traducció Feliu Formosa (1985, Edicions del Mall).

Espectres. Traducció Feliu Formosa (1989, Institut del Teatre. Diputació de Barcelona).

ESPECTRES

d'Henrik Ibsen

Versió catalana **Feliu Formosa**

Repartiment

Helena Alving **Julieta Serrano**

Pastor Manders **Josep Maria Pou**

Oswald **Jaume Valls**

Engstrand **Pep Ferrer**

Regina **Laura Jou**

Ajudant de direcció **Anna Ullibarri**

Escenografia, vestuari i il·luminació **Simón Suárez**

Direcció **John Strasberg**

Equip tècnic de la Companyia

Maquinista **Francisco Llori**

Tècnic llums **Miguel Blasco**

Sastressa **Pilar Guijarro**

Regidora **Anna Ullibarri**

Cap de producció **Sebastián Blutrach**

Producció executiva **Ana Jelin**

Producció **Julieta Serrano, S.L.**

Serveis tècnics **Equip del Teatre Romea / Centre**

Dramàtic

COMPANYIA JULIETA SERRANO

Patronat Municipal de Cultura

MATARO

COL·LABORA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Barcelona
Servei de Cultura

Patronat Municipal de Cultura

MATARO

MONUMENTAL
TEATRE

Divendres, 4 de febrer de 1994
A les 10 de la nit

ESPECTRES

d'HENRIK IBSEN

Companyia:
Julieta Serrano

TOP. 276 -38